



Adam Estrup

*Guldhornene*

204 sider

*Mellemgaard* Et frisk pust, et fornyende strejf i de danske bogudgivelser.

Sjov, kløgtig, indsigtfuld.

Fyldt med ironi, satire, varme, lune og sikkert ganske velmente og måske endda -fortjente stikpiller til både adel, politikere, embedsvælde og presse. Skal man vide, hvilken skrivestil, man går ind til, er det, vi lige kan finde på, en kloning af Finn Søborg Update og så svenske Jonas Jonasson.

Hvem ellers end en forfatter med masser af overblik og vid kan finde på at bruge en særdeles kendt vending og formatere den til *Monarkiet skal ingenlunde fejles ind under gulvtæppet*. Eller **NEMID**

-

***Nationens Effektive Metode til Identifikation af Dissidenter***

.

Eller at lade den i mange kredse gnavne forfatter Carsten Jensen være konverteret til redaktør af Tipsbladet, der nærmest ser ud til at være landets førende organ, hvor også en vis Peter Heiberg har sin gang som erotisk besat journalist.

Personerne spænder vidt lige fra kong Frederik, der bare ikke gider være konge mere, lensgrevinde Daisy, konseilpræsident Poul Schlüter, fodboldminister Tommy Troelsen, sportsøkonomminister Anders F. Rasmussen og mange flere, hver med deres absolut personlige og igen kløgtigt beskrevne særkende.

Vi håber, at Adam Estrup har haft en fest, måske endda i glade venners lag, med at skrive sin kontrafaktiske roman, for det er en fest at læse den.

Vi befinder os i sommeren 1992, hvor Danmark overraskende er kommet med til fodbold-EM. Samtidig er den siddende Kong Frederik dog kørt sur i sine pligter, der bare er det samme og det samme, og han er på vej til at abdicere og overgive tronen til sin datter, kronprinsesse Carolina.

Men man kan ikke foretage et fredeligt tronskifte, medmindre Guldhornene er, hvor de skal være. Og de er altså desværre blevet stjålet -, af en revolutionær oprørsgruppe der kalder sig Anonyme Republikanere.

Så kan det nok være, at der sker ting og sager, som man siger, og det er kosteligt morsomt at læse, hvordan visse grupper forsøger at mane til kamp på den svage trællehærs vegne, mens mængden bare står og kigger ud i det blå og knapper dåseøl op.

Satire så det basker, en scene der er lige til en film som så mange andre episoder iøvrigt gennem bogen, som oser af sans for ord og timing.

Skulle man endelig indvende noget er det, at en enkelt gennemskrivning mere ville have pyntet på sproget. At bruge ordene **natteregnvåde** og **sommervarme** i beskrivelsen af København i samme sætning kan forvirre mere, end det gavner, ligesom man lige én gang til skal forstå en sætning som **Hovedstaden lyste op bag Kongens Haves parkbetjents sirlige rækker af velformede og velpassede træer understrøget af de lige så velformede og tilpassede tulipanbede.**

Det er småting, som forhåbentligt vil indgå i overvejelserne, når Adam Estrup igen skal til tasterne og nedkomme med et lige så fængende, anderledes og godt, blandet satirisk bolche med en gennemført humor og en sans for præcis stil hele vejen gennem bogen.